מתו דתימא עבד שליח שליחותיה דבעה"ב ולא למעול קמ"ל: **מתני'** *אמר לו *"הבא לי מן החלון או מן *"הדלוסקמא" והביא לו, אע"פ שאמר בעה"ב "לא היה בלבי אלא מזה" והביא מזה בעה"ב מעל, אבל אם אמר לו "הבא לי מן החלון" והביא לו מן הדלוסקמא או "הביא לו מן החלון" *"השליח מעל. *שלח ביד חרש שוטה וקטן: אם עשו ג' שליחותו בעה"ב מעל, לא עשו ג' שליחותו, חנווני מעל. *"שלח ביד פקח ונזכר עד שלא הגיע אצל חנווני, חנווני מעל לכשיוציא, כיצד? עשה נרס פרוטה או כלי ואומר "פרוטה של הקדש בכל מקום שהוא" מחולל על זה", שהרי הקדש נפדה בכסף ובשוה כסף: **גמ'** ז) מאי קמ"ל? דברים שבלב אינם דברים: שילח ביד חרש שוטה וקטן, אם עשו ג' [וכו'] [וכו']: והא לאו בני שליחותא נינהו? אדר אלעזר עשאום כמעמן של זיתים *דתנן: הזיתים מאימתי מקבלין טומאה משיזיעו זיעת המעטן ולא זיעת הקופה ורבי יוחנן אומר כאותה ששנינו "נתנו ע"ג הקוף והוליכו או ע"ג הפיל והוליכו" (מ) (ואמר לאחר לקבלו ממנו) דרי זה עירובו אלמא קא עבדא שליחותיה ק"ל איתעביד שליחותיה: שלח ביד פקח [וכו'] ואע"ג דלא אידכר שליח ורמינהי "נזכר בעה"ב ולא נזכר שליח השליח מעל (נזכרו שניהם חנוני מעל) אי"ר ששת מתני' "(נמי) "כשנזכרו שניהם: **מתני'** נתן לו פרוטה ז) אמר לו הבא לי בחציה נרות ובחציה פתילות והלך והביא לו בכולה ח) פתילות או בכולה נרות, או שאמר לו הבא לי בכולה נרות או בכולה פתילות" והלך והביא בחציה נרות ובחציה פתילות, שניהם לא מעלו, אבל אם אמר לו "הבא לי בחציה נרות ממקום פלוני ובחציה פתילות ממקום פלוני" והלך והביא לו נרות ממקום פתילות ופתילות ממקום נרות השליח מעל. נתן לו שתי פרוטות ואמר לו "לך והבא לי אתרוג" והלך והביא לו באחת ט) אתרוג ובאחת רימון שניהם מעלו, רבי יהודה אומר בעה"ב לא מעל שהוא אומר לו "אתרוג גדול היית מבקש והבאת לי קטן ורע. נתן לו דינר" זהב" ואמר לו "לך והבא לי חלוק" והלך

מסורת הש"ס

עמ' אחר מדפוס של נפש"ב סי' נ"ק

מהו דתימא [illegible] וכו' ולא נמעול נמי נפש"ב, קמ"ל. כיון דאמר "(מע') (ודעמה) של בעה"ב היה שליחותיה ומעל: **מתני'** דלוסקפא. עליקא דסכי שקרין מסק"ל בגמ"ר: אע"פ שאמר בעה"ב לא היה בלבי. שהבינה לי מתוך ממקום שהבאת לי אלא מה שאר אחר" בעל הבית מעל שהרי עשה שליחותו ומדקתני בעה"ב מה שהוא אומר לא היה לבי על זה אינן דברים: לא עשו שליחותו. ששינו בעה"ב לא מעל ולא בני דעה נינהו אלא חנווני מעל לכשיוציא לכשיתננה לשום אדם השותא משני לה מקודש לחול בשונה: שלח ביד פקח פרוטה. של הקדש ונזכר בעה"ב שהוא של הקדש קדום שהגיע לידו של חנווני חנווני מעל ולא בעה"ב ולא השליח ששמה שליחותו ס"ם פשום רבין רנזכר בעה"ב קדום שנעשה שליחותו איפסר ליה בעה"ב פשום דמעלה לא נהגא אלא בשונה רבתיב נפש כי תמעול מעל ותחטא בשונה מקרשי ה' אבל חנווני מעל לכשיוציא הואיל והוא אינו יודע דשל הקדש הוא והויא נביה שונה: אלא כיצד יעשה בעה"ב כשנזכר לו שיבל מסעילה נוסל פרוטה או כלים של חולין ואומר כו': הוא לאו בני שליחותא אינן. חש"ו אמאי בעה"ב מעל: שעשאום כמעמן של זיתים. מאימתי מוכשרין הזיתים לקבל טומאה משיזיעו זיעת המעטן שמונחת בו ברוחק מתחמכין הזיתים ומזיעין מיפות ובאותה זיעה ניחא ליה לבעה"ב מפני שכבר מתחילין להתקין כדי לעוצרן בכד וקרינן ביה כי יוחן דומיא דכי יחן דניחא ליה: אבל לא זיעת הקופה שאותה זיעה הואיל והיא לא חשיבא ולא ניחא ליה בגוחה ולא מכשירי למטמאה ס"ם מיהת זיעת המעטן דניחא ליה בגוחה אמרינן דמעטן קא עביד דעדיפת ושלילותיה דבעה"ב דמפיק מגייהו הני זיעות ולהכי חשיבי ומכשירי לטומאה אע"ג דמעמן לאו בר דעת הוא הם הכי נמי הני הש"ו אע"ג דלאו בני דעה נינהו כי אתעביד שליחותיה על ידיהו מעל: דר' יוחנן אמר - מרא דתנן נתנו ע"ג הקוף וקתני הרי זה עירוב אלמא דאתעביד שליחותיה אע"ג דלאו בר דעת הוי הכי נמי נבי חרש: ואע"ג דלא אידכר שליח: לא מעל שליח אלא חנווני: ורמינהו נזכר בעה"ב ולא נזכר השליח שליח מעל: שכיון שנזכר בעה"ב לאו בר מעילה הוא והוי כמאן דלא ניחא ליה בהחוא שליחות ושליח דמי כמאן דלא עבד שליחותיה דבעה"ב דלא ניחא ליה לבעל הבית הלכך מעל שליח דהא לא נזכר אידא ואמאי קתני נזכר בעה"ב ולא נזכר השליח חנווני מעל ולא שליח: אמר רב ששת מתני' הייגו מעמא דתרוצי לחוד מעל לשנזכרו שניהן בעה"ב ושליח וחנווני לא נזכר והא דאמר הבא נזכר בעה"ב ולא נזכר השליח השליח מעל שלא מן הדין דלא ניחא ליה לסיעבר והייגו דקתני בסמ' חגיגה שליח עניא מאי עבר והייגו כהרמים דתלוים בשעורה: נתן לו פרוטה וא"ל הבא לי בחציה נרות ובחציה פתילות והלך והביא בכולה נרות או בכולה פתילות שניהם לא מעלו: בעה"ב לא מעל שלא נעשה שליחותו דהשליח לא מעל שבדבר ששינה שליחותו לא היה בו אלא חצי פרוטה ואין פרוטה: אמר שאמר לו הבא לי כו': הבי נמי דשניהם לא מעלו אבל אם א"ל הבא לי בחציה נרות ממקום פלוני כו': השליח מעל: שלא עשה שליחותו ומעל בפרוטה שלימה: שהוא אמר אתרוג גדול הייתי מבקש: בב' פרוטות והבאת לי קטן רע דבר שלא הייתי מבקש כו':

אמר לו "הבא לי מן החלון. ז) (מן הדלוסקמא) (מן הדלוסקמא) (מן הדלוסקמא) (מן החלון) והביא לו לא זה תלון ולא לו דלוסקמא (מן הדלוסקמא) (מן החלון) ולא פירש לו אלא מן הדלוסקמא ולא מן הדלוסקמא לא הרבה חלוטים לא הרבה ים] שהביא לו לא זה דעתי של אותו תלון יפ] כי היה בלבי על זה אלא על זה פירוש לא אם על האחר מ"מ בעה"ב מעל שהרי עשה שליחותו הדברים שבלב אינ דברים: **הבא** לי מן החלון והביא מן הדלוסקמא כו' שליח מעל. פי' לכשיוציא בעה"ב כ) שהוא מסחמא נזכר "שהרי עדיין לא יצא מרשות הקדש עד כאן מהגוסקמא: **שלח** ביד חרש שוטה שליחותו בעה"ב מעל. פנ] ובגמ' פריך הא לא בני שליחות מיהו: **לא** עשה שליחותו החנווני מעל. לפי שהחש"ו אינ בני ממילה הלכך הקדש לא יצא לחולין עד שבא ליד החנווני ויוליאם החנווני גמ] ומעל החנווני ממי דקאמר לכשיוציא קאמר: **כיצד** יעשה. פ' כיצד יעשה בעה"ב שלא יעמול החנווני: **הבא** לי בחליה נרות. מר הוא טור של ברזל לו של חרס שמשימין בו שמן ופתילות גמ] והלך והביא לו בחליה נרות ובחליה מאתיות*: **ושינה** שהביא לו נרות ממקום פתילות ופתילות ממקום נרות השליח מעל. שהרי שינה כה] מדעת בעה"ב שהלך לקנות נרות ממקום אחר שלא נלמוזה: **והלך** והביא לו בפרוטה אחרת ובפרוטה ריומן שהיסה מעל. ר' יהודה אומר בעה"ב לא מעל כו'. גנמ' מפרש פלוגתייהו בגי חטין וכה"ג פליגי באחרת: **נתן** לו דינר זהב. פי' שהוא כ"ד של כסף מ): *אמר ר' אלעזר עשאום כמעטן. פי' דכיון דימחא ליה לבעה"ב בממי דעביד הם"ל הוו ליה כשליח דתנן הזיתים מאימתי מקבלין טומאה משיזיעו זיעת המעטן מעטן הוא כה] שמשימין בו זיתים וזיעה קרי למהול הזיעה מהן וקאמר בגמ' דמה שיזיעו במעטן הכיב מסקה הא ניחא ליה ולא כה)(זיעות בקופה) פי' דהכוא לא הכיב מסקה דלא ניחא ליה. ג) כיון דהלך לאיתוד הם לחמוה דאמו לא שמעינן מכמה דוכתין הוא דרשא לא) יותן דימחא דכי יתן (ע"מ דף כב: דכיון דימחא ליה אע"ג דאיתו נ) נוסיף *לא הכיב מסקה ולמה ליה לאתויי כך מסנה ה"ל לאתויי ממי נ) בעודה הכל עליו *ומאי דהם איכא מעטה מיהא בידי שמים הכי מייתי הכיא דזעת הזיתים דממילא ודמיא לשלח ביד חרש דכמילא דמי נתון על גבי הקוף והליכו [לו] ע"ג הפיל (והוליכו) ר"ח עירוב: הקפה ר' אפרים דבפ' בכל מערבין (מיזוגין לא:) אמרינן אין זה עירוב: הקפה ר' אפרים דבפ' בכל מערבין (מיזוגין לא:) אמרינן אין זה עירוב: ותיקן דהתם מיירי שהקוף עלמו מניחו לשם עירוב אבל הכא מיירי שאמר לאדם ליטול מעל גבי הקוף ומעל גבי גמ] הגמל לכשיגיעו למקום* ויניחו לשם עירוב וקפה דלא כן לא מייתי הכא מידי כיון נ) דבר דעת הניחו לך גרמה להכא מייתי נ) בעמד ורוחו שהפיל הגיח הפה במקום הנחת עירוב ואמר לא) תיקני לי פה אלמא דמתעבד שליחותיה אע"ג דשליח הפיל לאו בר דעה הכי נמי

מתנות

נתן לו פרוטה אחרת. ב) נרות לנפש ב' נרות דתנו אלה ויקון אינם בני שלמותא מאי אם בי נרות נתן בעבה"ב הבעה"ב מעל ב - כמאמר קיים בפרשת דיחיד

נוטאל מבנה

"שלח ביד..." מקבים על שליחות כסף בקבר לתנוות "שלח ביד חרש" (חרש שלא יקלקל) ר"ב ד"ק

נוטאל מבנה

ב' נרות לנפש ב' נרות דתנו אלה ויקון אינם בני שלמותא מאי אם בי נרות נתן בעבה"ב הבעה"ב מעל ב - כמאמר קיים בפרשת דיחיד

נוטאל מבנה

"שלח ביד..." מקבים שונים על שינוי שלאחר מכן - דבר אחר הראשון שינוי

ו - כמאמר לאיזון הגוסס שונים על שינוי שלאחר מכן - דבר אחר הראשון שינוי

ב' מקבים הגוסס הגלה נגלה בקבר ובלן ונקבר בכל הכסף דבר אחר

ב - 2 - 4

עין משפט נר מצוה

סבא לי מן מתנון לו מן הדלוסקמא והביא לו ולא פי' כו' ל"ק

ו א ב מיי' פ"ו מהל' מעילה סלכה ה: ז ג מיי' שם סלכה ס:

[נמשנה שמאמרים לשמא גלוסקמא וכן גירסת כפירון פ"ו ויישם בתרגון פרגוס ירושלמי ושון תקיה בגלוסקמא וכן כפי' סרב מברטנורא וכן כפי' מרמב"ם בגלוסקמא שם קמן לו פרוטה]

ח ד מיי' שם סלכה ו: ט ה מיי' פ"ב מהלכות מעילה הלכה ה: ת ומתכמים:

י ו מיי' פ"ו מהלכות מעילה הלכה כב מוש"ע ל"ח סימן מה סעיף ח:

יא ז ח מיי' פ"ו מהל' מעילה הלכה ס:

יב ט מיי' שם סלכה ג:

יג י מיי' שם סלכה ד:

הגהות הב"ח

(א) גמ' מל גבי ספיל וסוליכו ס"ז עירוב אלמא איתעביד שליחותיה: (ב) רש"י ד"ה החנווני וכו' קודם שהגיעה ליד החנווני הבעה"ב לא מעל דכיון דמכר כל"ל ומיהת החנווני מעל ולא בעה"ב ולא שליח ממקן: (ג) ר"ה אלא וכו' שיוצא לכשיוצא: (ד) ר"ה אבל לא וכו' אלו מרש שוטה וקטן נמי אינם:

לא כר דשם כתב כו' ל"ק

ומאמר ס"ו כבי יוחן המלה כו' ל"ק

לא מי מקום תשיב מקום כו' ל"ק

ומאמר ס"ו כבי יוחן המלה כו' ל"ק

[כתובות נא.]

לא מעיר לי כמאים

[ר"ש פוס. גיטין סט: ד"ס פא ותוס. ב"מ מכ: ד"ס מי אמר]

דכיון דבעה"ב מכר שהיא של מקדש כו' ל"ק ד"ה מ"ו

[מדרש כת. קדושין מט:]

מכתות פ"ב מ"ח

מיכוין לא: ע"ש

ס"ח ל"ג וכן בתוספ כתוספ

מגיגה יז קדושין ב.

ל"ק מ"ו

לא כר מעיר מעל כו' ל"ק

[כתובות נא.]

לא מעיר לי כמאים

רבינו גרשום

מדעתי וכי תימא אי הכי הוא פ"ש מ"א שליחותיה דבעל הבית ולא למעול בעה"ב קמ"ל כיון דאמר לה ח"ד א מגייהו שליחותיה ומעל: דלוסקמא דולבקי. אע"פ שאמר בעה"ב לא היה בלבי מאותו מקום שהבאת לי אמר מזה האחר: בעה"ב מעל. שהרי עשה שליחותו ומדקתני בעה"ב מה שהוא אומר לא היה לבי על זה אינן דברים: לא עשו שליחותו. ששינו בעה"ב לא מעל ולא בני דעה נינהו אלא חנווני מעל לכשיוציא לכשיתננה לשום אדם השותא משני לה מקודש לחול בשונה: שלח ביד פקח פרוטה. של הקדש ונזכר בעה"ב שהוא של הקדש קודם שהגיע לידו של חנווני חנווני מעל ולא בעה"ב ולא השליח ששמה שליחותו ס"ם פשום רבין דנזכר בעה"ב קודם שנעשה שליחותו איפסר ליה בעה"ב פשום דמעלה לא נהגא אלא בשונה רבתיב נפש כי תמעול מעל ותחטא בשונה מקדשי ה' אבל חנווני מעל לכשיוציא דואל והוא אינו יודע דשל הקדש הוא והויא נביה שונה: אלא כיצד יעשה בעה"ב כשנזכר לו שיבל מסעילה נוסל פרוטה או כלים של חולין ואומר כו': הוא לאו בני שליחותא אינן. חש"ו אמאי בעה"ב מעל: שעשאום כמעמן של זיתים. מאימתי מוכשרין הזיתים לקבל טומאה משיזיעו זיעת המעטן שמונחת בו ברוחק מתחמכין הזיתים ומזיעין מיפות ובאותה זיעה ניחא ליה לבעה"ב מפני שכבר מתחילין להתקין כדי לעוצרן בכד וקרינן ביה כי יוחן דומיא דכי יחן דניחא ליה: אבל לא זיעת הקופה שאותה זיעה הואיל והיא לא חשיבא ולא ניחא ליה בגוחה ולא מכשירי למטמאה ס"ם מיהת זיעת המעטן דניחא ליה בגוחה אמרינן דמעטן קא עביד דעדיפת ושלילותיה דבעה"ב דמפיק מגייהו הני זיעות ולהכי חשיבי ומכשירי לטומאה אע"ג דמעמן לאו בר דעת הוא הם הכי נמי הני הש"ו אע"ג דלאו בני דעה נינהו כי אתעביד שליחותיה על ידיהו מעל: דר' יוחנן אמר - מרא דתנן נתנו ע"ג הקוף וקתני הרי זה עירוב אלמא דאתעביד שליחותיה אע"ג דלאו בר דעת הוי הכי נמי נבי חרש: ואע"ג דלא אידכר שליח: לא מעל שליח אלא חנווני: ורמינהו נזכר בעה"ב ולא נזכר השליח שליח מעל: שכיון שנזכר בעה"ב לאו בר מעילה הוא והוי כמאן דלא ניחא ליה בהחוא שליחות ושליח דמי כמאן דלא עבד שליחותיה דבעה"ב דלא ניחא ליה לבעל הבית הלכך מעל שליח דהא לא נזכר אידא ואמאי קתני נזכר בעה"ב ולא נזכר השליח חנווני מעל ולא שליח: אמר רב ששת מתני' הייגו מעמא דתרוצי לחוד מעל לשנזכרו שניהן בעה"ב ושליח וחנווני לא נזכר והא דאמר הבא נזכר בעה"ב ולא נזכר השליח השליח מעל שלא מן הדין דלא ניחא ליה לסיעבר והייגו דקתני בסמ' חגיגה שליח עניא מאי עבר והייגו כהרמים דתלוים בשעורה: נתן לו פרוטה וא"ל הבא לי בחציה נרות ובחציה פתילות והלך והביא בכולה נרות או בכולה פתילות שניהם לא מעלו: בעה"ב לא מעל שלא נעשה שליחותו דהשליח לא מעל שבדבר ששינה שליחותו לא היה בו אלא חצי פרוטה ואין פרוטה: אמר שאמר לו הבא לי כו': הבי נמי דשניהם לא מעלו אבל אם א"ל הבא לי בחציה נרות ממקום פלוני כו': השליח מעל: שלא עשה שליחותו ומעל בפרוטה שלימה: שהוא אמר אתרוג גדול הייתי מבקש: בב' פרוטות והבאת לי קטן רע דבר שלא הייתי מבקש כו':

ד) אמר לו הבא כו' מאי קמ"ל דדברים שבלב: ה) עשו כו' וזא: ו) מתיבת ואמר עד תיבת הרי נמחק: ז) פרוטה ואמר לו: ח) בכולה פתילות או: ט) בכולה נרות שהוא: י) לא עשו שליחותן: יא) מתיבת קודם עד תיבת קודם שנעשה כו' נמחק: יב) בר דעת הוא תיבת דעדיפת שיוציא נמחק: יג) בעה"ב כשיעשה שליחותן הס"ד: יד) תיבת הוי נמחק: טו) בר דעת הוא תיבת דעדיפת דלוסקמאות אע"ג: יז) חלק שהבאת סמנו כו: כ) בעה"ב ס"א ומיירי שהבעה"ב נזבר שהרי עדיין כו': כא) עד שיוציאם אע"ג דלענין מקרון לא מיקרי משינה בכח"ג כראמרינן פרק המפקיד (דף מב ע"ב) מהאי דמי ומהאי לא תרמי ס"ם עשה שליחותו מיהא לא מיקרי: כב) מעל ס"א ואע"ג דלאו בני שליחות נינהו ס"ם איתעבד שליחותו כדמפרש בגמרא: כג) החנווני ובעה"ב לא מעל דלא עשו שליחותו ומעל: כד) ופתילות והבאא בטולן פתילות כולן לא מעלו בעה"ב לא מעל דלא עשה שליחותו מפרוטה ושלים לא מעל דלא שינה שליחותו מפרוטה ולא יטעול שליח עד שישנה שליחות מפרוטה וצ"ל דכל הני דמתני' מיירי בנובר המסורות לי פרוטות של הקדש דאל"כ מיד שנטל הפרוטות ונתנן לשליח בעה"ב מעל הס"ד ומה"ד הי"נ אבל אמר הבא לי בחצי פרוטה נרות ממקום פלוני ובחצי פרוטה פתילות ממקום פלוני ושינה: כה) שינה הפרוטה מדעת: כו) מעלו בפרוטה אחד עשה שליחותו ובפרוטה אחר שינה ר"י: כז) כסף הס"ד ומה"ד ואמר לו הבא לי חלוק פי' בכל דינר והב והלך והביא בג' חלוק ובג' מלית פי' בשלש סלעים שהם י"ב דינר כסף וקשה דהבא משמע הדינר של זהב שוה כ"ד דינר של כסף בלבד ובג' הזהב משמע ששוה כ"ה דינר ופי' ר"ח דאותו דינר הוא לקלבן ולהכרע וא"ת ום"ם קשה דהבא משמע שהדינר של זהב הוא שוה כ"ד דינר של כסף לכל הפרוטות וכמו הוקקן של זהב הוא שוה כ"ד זקנים הא"ל הוקקה אין הוקקן של זהב שוה יותר מעשרים וקוקים וי"ל דהדינר של זהב היה עב כפלים משל כסף לפי המשקל וא"כ לפי החשבון דעתה נמי הוא שוה עשרים אם היה אז שוים כ"ד אין זה שינוי רב יותר מדאי וכן משמע בכל מקום דאמר כעובי דינר וזהב ואמאי נקט דינר וזהב לימא כעובי דינר סתמא אלא ש"מ דהדינר של זהב היה עב יותר משל כסף ולכך נקט של זהב הס"ד: כח) הוא כלי שמשימין: כט) ולא זיעת הקופה פי': ל) ליה ביה כיון: לא) דרשא דיותן דומיא: לב) דאיתו לא יהיב חטיב תיבת נטפיה נמחק: לג) נמי עורהו הפל עליו הרי זה בבי יוחן ר"ל דהתם איכא: לד) עירוב ומוכח התם דע"ל נרסינן אין זה עירוב ותירץ: לה) גבי הפיל לכשיגיעו תיבת הנמל נמחק: לו) כיון שבר דעת אות ד' ליש: לז) מיירי בעומד ורוואה: לח) ואמר הראוה תיקני:

ורע